

REPUBLIKA SLOVENIJA

DRŽAVNO PRAVOBRANILSTVO
Zunanji oddelek v Celju

DELOVNO SODIŠČE V CELJU

31-08-2016

Prejeto dne .....

Trg celjskih knezov 10,
3000 Celje, p. p. 108
T: 03/425-7090 F: 03/425-7092
E: vlozisce-ce.dprs@dp-rs.si
http://www.dp-rs.si

Številka: P-B04-1115/2015-143
Datum: 31.8.2016

Opr. št. Pd 352/2015

DELOVNO SODIŠČE V CELJU

Vroča se izvod pravočasno vložene pritožbe,
na katero lahko v ...15... dneh od dneva pre-
jema vložite odgovor pri tem sodišču.

Označba spisa ...Pd 352/2015.....
DELOVNO SODIŠČE V CELJU

Tožeča stranka: **Peter Golob**, Ul Milana Majcna 49/a Ljubljana

Predsednik senata:

Tožena stranka: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, Ministrstvo za zunanje zadeve in
ministrstvo za okolje in prostor, Ljubljana, ki jo zastopa Državno
pravobranilstvo RS, Zunanji oddelek v Celju,
državna pravobranilka dr. Martina Bukovec

zaradi premestitve na drugo delovno mesto, preizkus ocene dela in
izplačilo odškodnine (spor. vr. 10.000,00 EUR s pp).

PRITOŽBA –tožene stranke

zoper delno sodbo naslovnega sodišča , opr. št.Pd 352/2015 z
dne 23.6.2016

2 x – zastopstvo po zakonu
Priloga: 2x3
Po ZST takse prosto!

Tožeča stranka v zakonitem roku vlaga pritožbo zoper citirano sodbo v I. in II. tč. izreka zaradi:

- bistvene kršitve določb pravnega postopka;
- zmotne ali nepopolne ugotovitve dejanskega stanja;
- zmotne uporabe materialnega prava in

predlaga,

da pritožbeno sodišče pritožbi ugodi, izpodbijano sodbo spremeni tako, da tožbeni zahtevek zavrne in prizna toženi stranki pritožbene stroške, v primeru zamude z zakonskimi zamudnimi oblastmi do izpolnitve obveznosti, podredno, razveljavi odločitev in vrne v ponovno odločanje sodišču prave stopnje.

Obrazložitev:

Z izpodbijano sodbo je sodišče odločilo o delu zahtevka, ki se nanaša na premestitev tožnika in razveljavilo sklep tožene stranke o premestitvi št. 100-33/2015/4 z dne 7.5.2015 in sklep Komisije št. 10051-317/2015/4 z dne 12.8.2015. Hkrati je ugotovilo, da je tožnik še vedno v delovnem razmerju pri Ministrstvu za zunanje zadeve.

Po mnenju tožene stranke, je odločitev sodišča materialnopravno in procesnopravno zmotna, posledično pa tudi dejansko stanje ugotovljeno zmotno in nepopolno, ker je prvostopno sodišče sprejelo stališča:

1. da je bila premestitev tožnika nezakonita že iz razloga, ker o njej v nasprotju z določbo prvega odstavka 149. člena ZJU nista odločala predstojnika, tožena stranka pa ni predložila nobenega dokaza, s katerim bi izkazala podelitev pooblastila predstojnikov za sprejemanje odločitev komurkoli od preostalih zaposlenih. Predstojnika sta namreč izpovedala, da se z izbiro uslužbenca za premestitev nista ukvarjala.
2. ko je ne glede na ugotovljen obstoj dejanskih delovnih potreb MOP ugotavljalo druge razloge za premestitev tožnika, ko ni ugotavljalo obstoja specifičnih delovnih potreb po pravniku s pravosodnim izpitom in izkušnjami na področju mednarodnih odnosov in ko je presojalo, ali je bila potreba po premestitvi uslužbenca z znanjem širokega spektra in sposobnostjo umeščanja predpisov v zakonodajni sistem ter pravnega strokovnjaka za vodenje najzahtevnejših upravnih postopkov, tudi nujna, za kar ni podlage v zakonu.
3. ko se ni opredelilo do bistvenih navedb tožene stranke o konkretnih znanjih in delovnih izkušnjah vseh treh uslužbencev v vlogi z dne 14. 3. 2016 in življenjepisov vseh treh uslužbencev, ki jih je izvedlo kot dokaz. Tožnik je bil namreč glede na svoja znanja in delovne izkušnje prepričljivo primernejši za premestitev na MOP glede na izražene delovne potrebe od drugih dveh uslužbencev.
4. ko je obstoj dejstva, da je tožnik opozarjal na nepravilnosti v MZZ štelo za razlog za njegovo premestitev, pri čemer vzročne zveze sploh ni ugotavljalo oziroma je ta v nasprotju z razlogi sodbe (s tem je kršilo tudi določbe pravnega postopka).

Ad 1 – pooblastilo za sprejem odločitve o premestitvi

O premestitvi tožnika sta nedvomno odločila predstojnika obeh ministrstev, kar izhaja iz izpodbijanega sklepa o premestitvi, ki sta ga podpisala, in iz izpovedi obeh predstojnikov, to

dejstvo pa med strankama tudi ni sporno. ZJU v prvem odstavku 150. člena določa, da sklep o premestitvi zaradi delovnih potreb v drug organ izdaja sporazumno predstojnika obeh organov. Sodišče je napačno uporabilo materialno pravo, ko je štelo, da pristojnost predstojnikov za sprejetje odločitve o premestitvi pomeni, da morata predstojnika izvesti, voditi ali sodelovati v celotnem delovnem procesu, ki vodi do končne odločitve.

Akt o notranji organizaciji in sistemizaciji v Ministrstvu za zunanje zadeve v 33. členu določa, da Oddelek za kadrovske postopke v Kadrovski službi vodi postopke premestitev v okviru MZZ in drugih organov, generalni sekretar MZZ mag. Stanislav Vidovič pa je na podlagi 34. člena ZJU pooblaščen za izvrševanje pravic in dolžnosti delodajalca v zvezi s kadrovskim poslovanjem MZZ.

Prav tako sta skladno z določili 13., 14. in 36. člena Akta o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest v Ministrstvu za okolje in prostor v postopku premestitve tožnika sodelovala generalna sekretarka in Služba za kadrovske zadeve, končno odločitev o premestitvi tožnika pa je sprejela ministrica s podpisom sklepa o premestitvi.

Tožena stranka tega doslej ni navajala, vendar brez svoje krivde, saj sta sklep o premestitvi nedvomno podpisala predstojnika in ne nekdo drug. Tudi tožnik navaja, da naj bi se prav predstojnik MZZ minister Karl Erjavec za premestitev tožnika dogovarjal z ministrico Ireno Majcen, torej vprašanje, kdo je odločil o premestitvi, med strankama ni bilo sporno. Sodišče pa v okviru materialnega procesnega vodstva tega vprašanja prav tako ni odpiralo, zato je odločitev sodišča o tem za toženo stranko presenečenje.

Kadrovsko poslovanje, ki poteka na način, da strokovna služba predloži že izdelan konkreten predlog zakonitemu zastopniku ali pooblašчени osebi v odločitev, je običajno poslovanje vsakega večjega delodajalca, pri katerem organizacija delovnega procesa temelji na delitvi dela in hierarhičnem sistemu vodenja. Predstojnika obeh ministrstev nista zanikala odgovornosti za sprejem odločitve o premestitvi tožnika v drug organ, pač pa sta navedla, da se z izbiro uslužbencev sama nista ukvarjala. Iz izpovedb obeh generalnih sekretarjev, mag. Stanislava Vidoviča in Mateje Omejc, ter vodje kadrovske službe MZZ Jane Š. Kvaternik jasno izhaja, da je Kadrovska služba MZZ v sodelovanju z generalnim sekretarjem MZZ prišla do imen treh možnih kandidatov za premestitev na podlagi kriterijev, ki jih je glede na svoje delovne potrebe oblikovalo MOP, med temi kandidati pa je generalna sekretarka MOP Mateja Omejc na podlagi primerjave življenjepisov predlagala premestitev tožnika. Kadrovski službi ministrstev sta pripravili aneks oziroma kasneje sklep o premestitvi in ju predložili v podpis predstojnikoma, ki sta svojo odločitev o premestitvi tožnika izrazila s podpisom aneksa oziroma sklepa.

Prav tako ne drži, da predstojnika nista ocenila, da je mogoče na ta način zagotoviti učinkovitejše oziroma smotrnejše delo organa, kot to določa ZJU v 3. točki prvega odstavka 149. člena. Predstojnica MOP ministrica Irena Majcen je v izpovedbi pojasnila delovne potrebe v MOP na področju voda ter razloge za odločitev za premestitve javnih uslužbencev iz drugih organov in ne za novo zaposlovanje, saj MOP tedaj še ni bil niti proračunski uporabnik. Podpisala je tudi dopis z dne 13. 3. 2015, s katerim je MZZ pozvala k ponovni preučitvi možnosti premestitve uslužbenca z navedbo zelene izobrazbe, znanj in izkušenj. V izpovedbi je prav v zvezi s tem dopisom pojasnila, da je MOP nujno potrebovalo pravnika z izkušnjami na področju mednarodnih odnosov, ker je Slovenija morala pripraviti tožbo proti Verbundu (Avstrija) zaradi poplav v letu 2012, da ima MOP težave pri pripravi načrtov upravljanja z vodami oziroma sodelovanja z Italijo v porečju Soče, z Avstrijo, Madžarsko in

Hrvaško pa pri sodelovanju v porečju Drave in Mure zaradi nepoznavanja načina poslovanja v mednarodnem pravnem redu in da tega pravniškega znanja na MOP nimajo, prave podpore pa niso imeli niti na državnem pravobranilstvu. Ministrica je končno podpisala tudi sklep o premestitvi tožnika, v katerem je podana ocena, da je na ta način mogoče zagotoviti učinkovitejše oziroma smotrnejše delo organa. Ministrica Majcnova je oceno iz 3. točke prvega odstavka 149. člena ZJU očitno podala, kar izhaja tudi iz njene izpovedbe. Prav tako je očitno tudi minister Karl Erjavec ocenil, da enega uslužbenca MZZ v tistem trenutku lahko pogreši v primerjavi z očitno drastičnimi delovnimi potrebami MOP, o katerih je odločala celo Vlada RS, in za katere je v tem delu ministrica ocenila, da potrebuje pravnika z izkušnjami na področju mednarodnih odnosov, kakršni so po logiki stvari zaposleni v MZZ. Generalnemu sekretarju Stanislavu Vidoviču je zato naročil, naj strokovne službe opravijo ustrezne postopke, podpisal pa je tudi sklep o premestitvi, v katerem je podana ocena, da je na ta način mogoče zagotoviti učinkovitejše oziroma smotrnejše delo organa. Na čem je temeljila ocena, da je mogoče na ta način zagotoviti učinkovitejše oziroma smotrnejše delo organa, sta predstojnika kot zakonita zastopnika tožene stranke podrobneje obrazložila tudi v odgovoru na tožbo in ostalih vlogah tožene stranke.

Tožena stranka poudarja, da je šlo pri načinu komunikacije in pripravi predloga glede konkretnega uslužbenca za povsem običajno kadrovsko poslovanje v obeh ministrstvih. Oba predstojnika sta izpovedala, da se s konkretnimi kadrovskimi postopki ne ukvarjata in tudi iz aktov o sistemizaciji izhaja, da konkretne postopke vodita kadrovske službi v okviru sekretariata. Postopek izbire uslužbenca za premestitev tudi zakonsko ni formaliziran, kot na primer pri javnem natečaju, prav tako zakon ne določa oblike, v kateri bi bil moral predstojnik sprejeti oceno, da je s premestitvijo mogoče zagotoviti učinkovitejše oziroma smotrnejše delo organa. Morebitna drugačna interpretacija določb 147. do 152. a člena ZJU bi bila po mnenju tožene stranke napačna in bi pomenila velik odstop od sodne prakse in zmanjšanje pravne varnosti.

Dokazi:

- Akt o notranji organizaciji in sistemizaciji v Ministrstvu za zunanje zadeve št. ZKD-2593/09 z dne 8. 9. 2009 s spremembami in dopolnitvami (neuradno prečiščeno besedilo VII, št. 0070-9/2013/2 z dne 5. 11. 2013), ki je veljal v času premestitve tožnika
- Pooblastilo št. 100-16/2014/2 z dne 3. 10. 2014
- Akt o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest v Ministrstvu za okolje in prostor št. 1000-7/2014/1, s spremembama in dopolnitvama št. 1000-7/2014/11 in št. 1000-7/2014/13, ki je veljal v času premestitve tožnika

Ad 2 – fiktivnost delovnih potreb za premestitev

Sodišče je izrecno ugotovilo (str. 12), da je MOP v dopisu z dne 15. 1. 2015 izkazalo potrebo po zaposlitvi več kot trideset javnih uslužbencev različnih izobrazbenih profilov in predlaganih nazivov, med njimi tudi petih univerzitetnih diplomiranih pravnikov. Ugotovilo je tudi, da je ministrica Irena Majcn v dopisu z dne 13. 3. 2015 navedla, da MOP nujno potrebuje pravnega strokovnjaka, po možnosti z opravljenim pravosodnim izpitom, za vodenje najzahtevnejših upravnih postopkov in z delovnimi izkušnjami na področju mednarodnih odnosov. Sodišče izrecno ne dvomi (str. 13), da je bil Direktor za vodenje in investicije MOP, vključno s Sektorjem za ekonomsko vrednotenje in investicije, kamor je bil tožnik premeščen, kadrovsko oslabljen.

Sodišče torej ni ugotovilo, da delovne potrebe za premestitev na MOP ne bi bile obstajale. V skladu z ustaljeno sodno prakso (sklep Višjega delovnega in socialnega sodišče opr. št. 360/2015) je sodišče v sporih v zvezi z zakonitostjo premestitve po 3. točki prvega odstavka 149. člena ZJU pristojno ugotavljati, ali je razlog za premestitev resničen in ne navidezen, resničnost razloga v konkretnem individualnem delovnem sporu pa nedvomno izhaja iz z gotovostjo ugotovljenih delovnih potreb MOP. Sodišče je ob tem tudi nepopolno ugotovilo dejansko stanje, saj se ni opredelilo do navedb in izpovedbe predstojnice MOP ministric Irene Majcen, iz katerih izhaja, da je bila podana tudi specifična delovna potreba MOP po pravniku s pravosodnim izpitom in z izkušnjami na področju mednarodnih odnosov.

V nadaljevanju je sodišče napačno uporabilo materialno pravo in navideznost razloga za premestitev tožnika izpeljalo iz okoliščin, v katerih je bil tožnik izbran za premestitev, pri čemer se ni opredelilo do bistvenih navedb tožene stranke, da je bil tožnik dejansko najprimernejši za premestitev med vsemi uslužbenci MZZ glede na želeno izobrazbo, znanja in izkušnje ter delovne potrebe MZZ, s čimer je kršilo določbe pravnega postopka.

Sodišče navaja, da je MZZ v postopku iskanja uslužbenca za premestitev upoštevalo samo uslužbenca v notranji službi in da je med štirimi uslužbenci s pravosodnim izpitom in izkušnjami na področju mednarodnih odnosov izločilo uslužbenko, imenovano za visoko predstavnico za nasledstvo, kar je tožena stranka navajala kot posledico upoštevanja delovnih potreb MZZ, pri čemer teh okoliščin ne ocenjuje za nezakonite oziroma nelegitimne.

Pač pa se sodišče v nadaljevanju obširno opredeljuje do vprašanja, kateri med organoma je med tremi uslužbenci, ki jih je MZZ na ta način našlo med svojimi zaposlenimi, izbral tožnika za premestitev in zakaj s tožnikom na MOP pred tem ni bil opravljen razgovor. Sodišče je torej štelo, da je v točki izbire med tremi uslužbenci MZZ prišlo do neenake obravnave oziroma do izbire na podlagi osebnih okoliščin tožnika.

Tožena stranka poudarja, da izbira uslužbenca za premestitev ni formalizirana in da ZJU posebnega postopka ne ureja. Teorija v zvezi z razlogom premestitve javnega uslužbenca zaradi delovnih potreb iz 3. točke prvega odstavka 149. člena ZJU navaja, da predstavlja določen obseg diskrecije predstojnika glede organiziranja dela organa, ki ga vodi (Komentar zakonov s področja uprave, dr. Bojan Bugarič et al., Ljubljana, 2004). Način, na kakršnega je tožena stranka prišla do izbire uslužbenca za premestitev, je bil v konkretnem primeru predvsem posledica dejstva, da se na objavo poziva MJU v MZZ ni javil noben uslužbenec in je zato pri treh uslužbencih MZZ šlo za povsem neprosto voljne "kandidate". Iz tega razloga MOP (niti MZZ) z njimi ni opravilo razgovora, saj je ta po naravi stvari smiselna v primerih, ko se kandidati dejansko potegujejo za delovno mesto in na razgovoru izpostavijo svoje prednosti, kar se v predmetnem primeru očitno ne bi zgodilo, saj nihče izmed treh za premestitev ni bil zainteresiran. Navedeno izhaja iz izpovedbe generalnega direktorja MOP Leona Behine in generalne sekretarke MOP Mateje Omejc ter tudi vodje Kadrovske službe Jane Š. Kvaternik. Sodišče je napačno ugotovilo dejansko stanje, ker te okoliščine ni upoštevalo in je to razliko z okoli tridesetimi prostovoljnimi kandidati, s katerimi je MOP opravilo razgovor (vendar jih ni zaposlilo, ker se je izkazalo, da jih matična ministrstva ne želijo premestiti skupaj s sredstvi in kvoto), štelo za indic, da izbira tožnika za premestitev ni temeljila na objektivnih okoliščinah.

Sodišče je izpostavilo, da ni moglo slediti izpovedi generalne sekretarke Mateje Omejc, da je sama pregledala in preučila vse tri prejete življenjepisne, od katerih je tožnikov izstopal, zato je

izbrala tožnika kot najprimernejšega kandidata in takšen predlog predstavila na sestanku obeh ministrstev, čeprav sta skladno s tem tudi generalni sekretar MZZ Stanislav Vidovič in vodja Kadrovske službe MZZ Jana Š. Kvaternik, ki sta se tega sestanka udeležila, izpovedala, da jima je bilo na sestanku s strani MOP predočeno, da se bo premestil tožnik in da te odločitve ni sprejel noben od njiju. Skladno sta tudi oba predstojnika izpovedala, da pri izbiri konkretnega uslužbenca za premestitev nista sodelovala. Navedeno naj bi bilo po oceni sodišča namreč v nasprotju z navedbami vodje Kadrovske službe MOP Barbare Merše v zapisniku Inšpekcije za sistem javnih uslužbencev in dopisu Zagovorniku načela enakih možnosti, ki ga je po izpovedbi Mateje Omejc prav tako pripravila Barbara Merše, ki pa v postopku ni bila zaslišana. Iz izpovedbe Mateje Omejc sicer povsem skladno izhaja, da Barbara Merše s tem, da je njeni nadrejeni Mateji Omejc življenjepis vseh treh uslužbencev dal Stanislav Vidovič ob robu seje Komisije vlade za administrativne zadeve in imenovanja, preprosto ni bila seznanjena.

Ad 3 – (ne)opredelitev do bistvenih navedb tožene stranke

Iz življenjepisa Marka Sotlarja ter razdelitve nalog v Sektorju za mednarodno pravo izhaja, da je slednji zaposlen v MZZ od leta 1992, da se je v MZZ ves čas pretežno ukvarjal z odnosi s Hrvaško, kar je tudi njegova sedanja delovna naloga v Sektorju za mednarodno pravo, in je na Veleposlaništvu RS v Zagrebu dvakrat tudi služboval, da je bil poleg tega dvakrat vodja Kadrovske službe in enkrat generalni konzul na Generalnem konzulatu RS v Monoštru.

Iz življenjepisa mag. Roberta Golobinka in razdelitve nalog v Sektorju za mednarodno pravo izhaja, da je bil od 1993 do 2005 zaposlen v Upravi kriminalistične policije. Po zaposlitvi v MZZ je prevzel vodenje Projektne skupine VIS (skupni vizumski informacijski sistem držav članic schengenskega prostora) do leta 2008, v času predsedovanja RS Svetu EU je vodil delovno skupino HWLG za migracije in azil. Po službovanju v Veleposlaništvu RS v Lizboni je bil kratek čas razporejen v Diplomatski protokol, nato pa je od 2013 v Sektorju za mednarodno pravo med drugim pokrival pravosodje in notranje zadeve ter konzularno in policijsko sodelovanje.

Tožnik je služboval v Veleposlaništvu RS v Zagrebu in pri Stalnem predstavništvu RS pri EU v Bruslju, v MZZ pa je bil v preteklosti razporejen v Sektorju za Afriko, Bližnji Vzhod, Azijo in Oceanijo ter v Sektorju za mednarodne organizacije. Tožnik je v svojem življenjepisju poleg tega med delovnimi izkušnjami navedel "odločanje o pritožbah zoper odločbe Agencije RS za kmetijske trge in razvoj podeželja na drugi stopnji", "mednarodno sodelovanje MKGP", "sodelovanje v koordinativni usmerjevalni skupini stalne medresorske delovne skupine za področje priprave boljših predpisov in odpravo administrativnih ovir", "priprava primerjalnopravnih analiz tujih predpisov in prevodov pravnih besedil". Izkušnje v upravnih sodnih postopkih pa je tožnik tudi izrecno izpostavil med svojimi socialnimi znanji in kompetencami. V življenjepisju tožnika je pri tem izrecno navedeno, da "podatki iz tega življenjepisa ustrezajo resničnosti po mojem najboljšem vedenju ter na ustrezen način opisujejo moje dosedanje delo in strokovne izkušnje".

Dokazna ocena o tem, ali je bila ocena tožene stranke, da je tožnik glede na svoja znanja in izkušnje, ki jih je celo sam izpostavil v svojem življenjepisju, primernejši kandidat za premestitev v MOP kot ostala dva uslužbenca, objektivno utemeljena, je po mnenju tožene stranke v povezavi z ostalimi ugotovitvami glede obstoja delovnih potreb za premestitev pravnikarja s pravosodnim izpitom in izkušnjami na področju mednarodnih odnosov na MOP

bistvena za presojo, ali je bil navedeni razlog delovnih potreb za premestitev resničen ali zgolj navidezen.

Sodišče je tudi napačno ugotovilo dejansko stanje, ko se je oprlo na oceno, da naj bi priča Mateja Omejc ne znala prepričljivo pojasniti, katere konkretne mednarodne tožnikove izkušnje so se izkazale za poglavitna prednost pri opravljanju prihodnjih nalog na MOP, niti ni poznala njegovih predvidenih nalog. Izkušnje na področju mednarodnih odnosov, univerzitetno pravno izobrazbo in pravosodni izpit, ki so bili zaželeni s strani MOP, so namreč imeli vsi trije uslužbenci, ki jih je predlagalo MZZ. MZZ je namreč štelo, da imajo izkušnje na področju mednarodnih odnosov vsi uslužbenci MZZ, ki so že službovali v tujini. Tožena stranka je v pripravljani vlogi z dne 14. 3. 2016 navedla, da so se za poglavitno prednost tožnika pred ostalima dvema uslužbencema MZZ izkazale njegove delovne izkušnje z odločanjem o pritožbah zoper odločbe Agencije RS za kmetijske trge in razvoj podeželja na drugi stopnji, mednarodnim sodelovanjem MKGP, sodelovanjem v koordinativni usmerjevalni skupini stalne medresorske delovne skupine za področje priprave boljših predpisov in odpravo administrativnih ovir ter pripravo primerjalnopравnih analiz tujih predpisov in prevodov pravnih besedil (v odvetniški pisarni).

Priča Mateja Omejc je skladno s tem izpovedala, da se je za tožnika odločila na podlagi primerjave življenjepisov. Priča Mateja Omejc je sicer generalna sekretarka MOP in tožniku ni bila nadrejena ne pred premestitvijo ne po njej, zato je po mnenju tožene stranke očitek sodišča, ki izhaja iz pričakovanja, da naj bi generalna sekretarka ministrstva več kot leto dni po premestitvi znala izpovedati o konkretnih predhodnih delovnih izkušnjah tožnika v drugem ministrstvu in o njegovih konkretnih nalogah na novem delovnem mestu, izkustveno neutemeljen.

Ad 4 – vzročna zveza med osebnimi razlogi in odločitvijo za premestitev

Tožena stranka ni prerekala tožbenih navedb o tožnikovem opozarjanju na nepravilnosti, temveč (le) utemeljenost njegovih opozoril. Pač pa je tožena stranka izrecno prerekala vzročno zvezo med tem dejstvom in odločitvijo za premestitev tožnika v MOP.

Nesporno dejstvo je, da so se tožnikova opozorila nanašala na zatrjevane nepravilnosti v MZZ in ne v MOP. Sodišče pa je ugotovilo, da je zaprosilo za premestitev uslužbenca MZZ v MOP prišlo s strani MOP in da so bile delovne potrebe MOP izkazane s sklepom vlade z dne 27. 11. 2014, z dopisom Ministrstva za javno upravo z dne 15. 1. 2015 in z dopisom ministrice za okolje in prostor Irene Majcen z dne 13. 3. 2015. Pobuda za premestitev je nedvomno prišla s strani MOP in ne s strani MZZ, ki naj bi po oceni sodišča imelo (osebne) razloge za premestitev tožnika.

Nesporno dejstvo je tudi, da odločitve o premestitvi ni in tudi ni mogel sprejeti minister za zunanje zadeve Karl Erjavec sam, temveč sta izpodbijani sklep o premestitvi sprejela oba predstojnika skupaj. Predlog premestitve tožnika je bil oblikovan na podlagi širšega izbora Kadrovske službe MZZ in končnega izbora generalne sekretarke MOP.

Oba predstojnika sta izpovedala, da pri določitvi konkretnega uslužbenca za premestitev nista sodelovala. Iz izpovedbe generalnega sekretarja MZZ Stanislava Vidoviča in vodje Kadrovske službe MZZ Jane Š. Kvaternik izhaja, da minister Erjavec na način in potek iskanja uslužbenca za premestitev ni vplival. Prav tako je generalna sekretarka MOP Mateja

Omejc izpovedala, da je med tremi uslužbenci MZZ izbrala sama in da ministrica Irena Majcen na izbiro konkretnega uslužbenca ni vplivala.

Navedene okoliščine so v skladu s sodno prakso (sklep Višjega delovnega in socialnega sodišča opr. št. Pdp 360/2015) relevantne za ugotavljanje vzročne zveze med osebnimi okoliščinami uslužbenca in njegovo premestitvijo.

Tožbena navedba, da sta se ministra Irena Majcen in Karl Erjavec dogovorila za premestitev tožnika, ker je ta opozarjal na nepravilnosti slednjega, ni podprta niti z enim samim dokazom razen z nespornim dejstvom, da sta oba ministra člana iste politične stranke. Sodišče je napačno uporabilo materialno pravo in kršilo določbe pravnega postopka, ko je odločitev, da je sklep o premestitvi nezakonit, ker so razlog za premestitev osebne okoliščine na strani tožnika, oprlo na obstoj teh okoliščin, ne da bi ugotovilo vzročno zvezo s premestitvijo, pri čemer se je ob obstoju izključno nasprotnih dokazov zaneslo na vtis na glavni obravnavi.

Sodišče je svojo odločitev oprlo na "neposreden vtis na glavni obravnavi in z gotovostjo ugotovilo, da so bile osebne okoliščine tiste, ki so vplivale na trajno premestitev na MOP". Tožena stranka ne dvomi, da je tožnik z napadalnim in obtožujočim načinom zasliševanja prič, torej predstojnikov, generalnih sekretarjev, vodij Kadrovske službe in Službe za pravne zadeve MZZ ter nadrejenih v MZZ in v MOP pustil vtis, da je z njim težko sodelovati.

Pač pa so skladno z navedbami tožene stranke priče (Stanislav Vidovič, Jana Š. Kvaternik in Boštjan Pucelj) izpovedale, da je tak način delovanja tožnika stalnica že od leta 2007, da se z njegovimi opozorili, pritožbami in zahtevami v okviru svojih delovnih nalog ukvarjajo pristojne službe (pretežno Kadrovska služba in Služba za pravne zadeve), da v času pred premestitvijo ni prišlo do nobene večje spremembe v tej smeri, ki bi lahko bila povod za premestitev, da minister Karl Erjavec s tem ni obremenjen, da pristojni organi redno ugotavljajo, da so tožnikova opozorila neutemeljena in da zaradi njih minister oziroma MZZ nima večjih sitnosti. Odločanje o zahtevah in pritožbah uslužbencev iz delovnega razmerja je pravica in obveznost tožene stranke na podlagi ZJU, odločanje o zahtevah za dostop do informacij javnega značaja je obveznost tožene stranke na podlagi ZDIJZ in odgovarjanje na dopise je obveznost tožene stranke na podlagi Uredbe o upravnem poslovanju. Vse te obveznosti so integralni del vsakodnevnih nalog tožene stranke in ne moteči dejavnik pri opravljanju drugih nalog, ki bi toženo stranko motiviral k premestitvi tožnika.

Sodišče je glede na navedeno napačno uporabilo materialno pravo, ko ni ugotavljalo vzročne zveze med navedenim (nespornim) dejstvom, da je tožnik opozarjal na nepravilnosti v MZZ in sprejetjem odločitve o njegovi premestitvi. Neupoštevanje pogoja vzročne zveze med tako ugotovljeno "osebno okoliščino" in odločitvijo o premestitvi bi pomenilo priznavanje imunitete uslužbencev, ki opozarjajo (utemeljeno ali neutemeljeno) na nepravilnosti, pred odločanjem o premestitvi (znotraj organa ali med organi) in s tem posredno diskriminacijo ostalih uslužbencev. Tožena stranka meni, da bi bil tisti uslužbenec med preostalima dvema "kandidatoma" za premestitev, ki bi bil izbran za premestitev namesto tožnika, ki je bil primernejši kandidat, iz razloga, ker slednji pač opozarja na domnevne nepravilnosti in iz tega razloga - po mnenju sodišča - ne sme biti premeščen, neupravičeno diskriminiran.

Bistveno vprašanje v konkretnem sporu torej je, ali bi bila morala tožena stranka tožnika črtati s seznama javnih uslužbencev, ki bi jih bilo mogoče premestiti iz MZZ na MOP zaradi kadrovske podhranjenosti Direktorata za vode in investicije in MOP predlagati le ostala dva uslužbenca, ki na domnevne nepravilnosti nista opozarjala. Tožena stranka meni, da

opozarjanje tožnika na domnevne nepravilnosti v MZZ ne opravičuje privilegiranega položaja tožnika pri izbiri uslužbenca za neprostovoljno premestitev, saj bi s tem v neenak položaj postavili tiste javne uslužbenke, ki niso opozarjali na domnevne nepravilnosti.

Hkrati so razlogi sodbe v določenem delu tudi v nasprotju sami s seboj, saj je sodišče vendarle najprej ugotovilo, da je sklep o premestitvi nezakonit, ker o njem nista odločila predstojnika, za sprejem odločitve pa nista pooblastila nikogar drugega. Sodišče je podvomilo tudi, da je odločitev o predlogu tožnika za premestitev sprejela generalna sekretarka Mateja Omejc. Sodišče v nadaljevanju ni ugotovilo, kdo je torej sprejel odločitev o premestitvi, kar je bistveno, če naj bi bil razlog za to, da je taista neznana oseba sprejela odločitev o premestitvi, osebna okoliščina tožnika, da je opozarjal na nepravilnosti Karla Erjavca. Odločitev za premestitev zaradi osebnih okoliščin tožnika v nasprotju z zakonom lahko po naravi stvari izhaja le iz interesa konkretne osebe (ali oseb) in njene sposobnosti (pristojnosti), da tako odločitev sprejme ali na sprejem take odločitve vpliva.

Tožena stranka opozarja tudi na nasprotje med razlogi sodbe (12. točka obrazložitve) in izrekom izpodbijane sodbe, saj sodišče prve stopnje v obrazložitvi navaja, da je v posledici nezakonite premestitve ugotovilo, da je tožnik še vedno v delovnem razmerju pri toženi stranki MOP, ki ga je dolžno v roku 8 dni pozvati nazaj na delo, medtem ko je v izreku rzsodilo, da je tožeča stranka še vedno v delovnem razmerju pri tožeči stranki, Republiki Sloveniji, Ministrstvu za zunanje zadeve.

S tem je pritožba utemeljena!

REPUBLIKA SLOVENIJA

Stroški: sestava pritožbe	750 tč
Obvestilo stranki	50tč
Ptt in materialni stroški	2%

Osnutek pritožbe zoper delno sodbo PU 1811 dok. št. 10010-3/2015/77

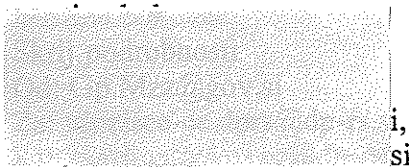
Gp.Mzz

za:

vlozisce-ce.dprs

29.08.2016 15:49

Kp:

Odgovorite osebi gp.mzz@gov.si

5 Attachments

Osnutek pritožbe zoper delno sodbo, MOP in MZZ.doc SKM_36716082916460.pdf

Pooblastilo, kadrovsko poslovanje (Vidovič).pdf Akt o notranji organizaciji MZZ.pdf Sist DM MOP 2015.pdf

Sporočilo poslal(a): Katarina Zajec/MZZ/GOV

(See attached file: Osnutek pritožbe zoper delno sodbo, MOP in MZZ.doc)(See attached file: SKM_36716082916460.pdf)(See attached file: Pooblastilo, kadrovsko poslovanje (Vidovič).pdf)(See attached file: Akt o notranji organizaciji MZZ.pdf)(See attached file: Sist DM MOP 2015.pdf)

To sporočilo je bilo poslano z uporabo posebne oznake v naslovu sporočila. Prejemniki, ki boste na to sporočilo odgovarjali preko elektronske pošte, morate to posebno oznako v naslovu sporočila ohraniti (na sporočilo odgovorite z uporabo funkcije »Odgovori« oziroma »Reply«)

